

Beeld/spraak

Frank BAHNMÜLLER / Jozefien VAN HUFFEL

MORTSEL | In oorlogstijd huist er meer wanhoop in het bidden onder torens. Meer tristesse, meer vuur. Tot de wapens zwijgen. Dan danken de gebeden. Schreeuwen ze nog even om verloren levens. En keren ze vervolgens, net als al het andere, terug naar de orde van de dag. Toch moeten wij, een eeuw later onder dezelfde torens, luisteren naar toen. Leren van de echo's van vurig oud verdriet. De Sint-Benedictuskerk in Mortsel deed dat onlangs met een tentoonstelling en muziek. Zodat het vervlogen bidden zelfs in kinderen weerkaatst.

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Lichtpunt zijn

KERK & leven, 18 MAART 2015

Onder de titel *Botkanker bij kinderen. Waarom?* stelde u in de rubriek *Godgeleerd* de vraag naar het lijden. Het antwoord blijft zeer vaag en ontoereikend. Zelf worstelde ik lange tijd met die vraag toen ik de diagnose multiple sclerose kreeg. Voor mij veranderde alles toen ik me die andere vraag stelde: waarom zou het mij niet overkomen? Zo werd me duidelijk dat ik niet beter ben dan een ander. Maar meer nog dan dat inzicht begreep ik dat ik een geïncarneerd wezen ben dat in deze wereld een opdracht heeft.

Vergelijk het met een autobestuurder die pech heeft met zijn wagen. Als chauffeur ben ik niet die auto, ook al voel ik me er sterk mee verbonden. Neen, die auto heeft een functionaliteit, een bedoeling. Zo ook mijn huidige lichaam. De vraag die ik me nu stel is: wat is de bedoeling van dit alles? Voor mij is het duidelijk dat niets zonder zin is en dat wij uit vrije wil op aarde zijn gekomen

met de opdracht een licht te zijn dat voor anderen schijnt.

Dat alles is beter te begrijpen wanneer je de enge doctrine van de katholieke Kerk loslaat en het geloof in de reïncarnatie accepteert zoals dat in het boeddhisme naar voren komt. Daar wordt onder meer gesproken over karma, dat ik de betekenis geef van 'levensles' en dat erop gericht is het eigen ego los te laten en het 'hogere ik' te laten zegevieren. Nederigheid en dienstbaarheid zijn daarbij van groot belang. Het zijn tegelijk de waarden die Jezus Christus ons heeft voorgeleefd.

Voor mij komt het erop aan je niet te vereenzelvigen met je ego, dat 'wereldgebonden' is en streeft naar aandacht, macht, comfort en luxe. In de Kerk werd dat aangeduid als eerezucht, heerszucht en hebzucht. Het streven van het hogere zelf is gericht op dienstbaarheid, dankbaarheid en nederigheid. Wanneer we dat betrachten, maken we de stal van ons hart klaar om Jezus Christus te laten geboren worden. Dan worden

we een licht(puntje) voor anderen en is de wederkomst van Christus een feit. Ik lees dat geregeld in artikelen waarin anderen, vaak jongeren, vertellen dat ze dankbaar zijn iets voor mensen met een beperking en zieken te kunnen doen, want – zo zeggen ze – ze krijgen van hen ook zo veel terug.

Als ik over de vraag *Botkanker bij kinderen. Waarom?* reflecteer, dan antwoord ik: kijk niet naar het kind, maar tracht te ontdekken welke levensles jij te leren hebt om Christus aanwezig te brengen in jouw leven.

Eugène JANSSEN, Koersel

Verantwoord ouderschap

KERK & leven, 25 MAART 2015

De vraag of paus Franciscus met betrekking tot zijn uitspraken over geboortebeperving en verantwoord ouderschap al dan niet consequent is, beroerde de lezers. En dus ook mij, ook al dacht ik lang na of ik wel zou reageren. Ik steun op mijn ervaring van 37 jaar praktijk als apotheker.

Eerst kom ik even terug op paus Benedictus XVI. Indertijd veroordeelde hij nog het gebruik van condooms in de strijd tegen seksueel overdraagbare aandoeningen. Maar later sprak hij daar genuanceerder over en verdedigde hij het gebruik van condooms bij het bestrijden van die ziektes, een standpunt dat de geneeskunde overigens al tientallen jaren inneemt. Ik vond het moedig dat hij als kerkleider zijn mening herzag.

Een menselijk lichaam kent diverse behoeften zoals dorst, honger, vermoeidheid. We kunnen ons evenwicht herstellen door te drinken, te eten en te slapen. De behoeften verschillen van individu tot individu. Dat is ook zo voor de seksualiteit. Volgens mijn eerlijke mening kan natuurlijke geboorteregeling maar door tien procent van de gehuwden worden toegepast. Het verantwoorde ouderschap, zoals het Tweede Vaticaans Concilie dat vooropstelde, was voor mij dan ook een reuzensprong voorwaarts ten opzichte van het archaische kerkbeeld van weleer.

Verantwoord ouderschap houdt in dat man en vrouw zelf beslissen hoeveel kinderen ze krijgen en wanneer. En ook dat de seksuele daad binnen het huwelijk een daad van liefde is. Toen mijn kinderen in 1958 en 1960 werden geboren, wenste de aalmoezenier ons veel geluk, maar hij voegde er nog aan toe dat het jammer was dat we daar zo'n zware zonde moesten voor doen.

Als de seksuele daad een daad van liefde is, mag die dan ook worden beleefd zonder een kind te willen? Voor negentig procent van de gehuwden blijft het Tweede Vaticaans Concilie het antwoord op die vraag schuldig. Heeft de Leuvense moraaltheoloog Roger Burggraeve het dan toch bij het rechte eind? Ik hoop dat Rome eerst een ernstige studie over seksualiteit maakt vooraleer teksten over het huwelijk te publiceren. Ik ben wel trots op mijn bisschop, Johan Bonny, die de moed had om vanuit de ervaringen waarmee hij wordt geconfronteerd, zijn mening daarover te publiceren.

Louis VERPRAET, Kalmthout